

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 5. Quàm male quidam indulgentiam Heli imitentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

Sed ira defuit illi, quamvis, si S. Hieronymo credimus, alioqui sanctimonia esset illustris. Sic amor eum filiorum excacavit. Ut & nos plerumque *Non videmus mantica, quod in tergo est.* Ad aliorum vitia aquilæ, lynces, & toti, sicut Argus, oculos. Domestica excusamus, & quâ possumus, tegimus; ne culpa in nos redundet. Ira tunc nobis deest, sicut defuit Heli.

Ne vobis quoque desit, ô parentes, *irascimini, & nolite peccare,* si filij vestri peccant. Immo nolite huius Heli effeminatam clementiam superare. Heli, indulgentiâ peccavit: & tamen accusationes *ab omni populo* admisit, vos non vultis audire, si quis filios vobis vestros accuset; putatis nimirum illos delinquere non posse; plus filijs creditis, quàm accusatoribus filiorum; vera dicentes, illico pulli vestri eludunt negando, & perfrictè mentiendo. Heli filios suos vocavit, & accusatores, non nisi generatim citavit, *ab omni populo,* se rem audisse, dixit: non dixit, Joachim vos accusavit, ut nôritis vestrum proditorem; non nominavit Manassem; non descripsit alium, quem facile coniectura assequi possent: vos, ut filios vestros in odium, atque vindictam incitetis, ut dissidia pariatis,

S. Hieronym. in cap. 6. ad Ephes,

V.
QVAM
MALE
QVIDAM
INDUL-
GENTIAM
HELI IMI-
TENTVR?

tis, vicinus, inquitis, dixit: Georgius hoc de
 vobis scripsit: epistolam eius legite: ita accu-
 santes, in gratiarum actionem, vicissim ac-
 cusatis; ita ostenditis, ægrè vobis esse, si quis
 indicet, sibi aliquid in filijs vestris displicere;
 ita facitis, vt vos nemo impostерum, si quid
 filij vestri peccauerint, aut si in periculum
 inciderint, audeat admonere Heli saltem fi-
 lios suos ita compellauit. *Non est bona fama,*
quàm ego audio: vos, si de vestra sobole ali-
 quid turpe narratur, sæpè etiam ridetis, &
 placere vobis testamini, si quid audeant.
 nempe heroicum esse putatis, posse esse faci-
 nosum; & ex hoc viros agnosci dicitis, si
 filios vestros, tametsi vxores non habeant,
 tamen jam liberos habere audiatis. Hæc-
 ne summa est gloriæ vestræ, proletarios mun-
 do dedisse? qui nomen viri, non virtute, sed
 libidine metiantur. O viri, non viri, sed mu-
 lieres! ô matres, non patres! ô Mitiones,
 non Hegiones? cur vos tanta amentia finitis
 excæcari? *Irascimini, & nolite peccare.* Pecca-
 tis enim hîc, si non irascimini, quando filij
 vestri, filiaque vestræ iram meruerunt. Me-
 ritò igitur pœnæ vos expectant, quas meruit
 audire & sustinere Heli sacerdos; longeque
 atrociores. Liberorum enim peccata, in
 paren-

parentum supplicia redundant. Rectè Clemens scripsit: parentes illius peccati reos fieri, in quod, eorum indulgentia, proles incurrit. Vnde dicitur: *Doce filium tuum, & operare in illo, ne in turpitudinem illius offendas.* *Patientia enim irrationabilis*, ait S. Chrysostomus, *vitia seminat, negligentiam nutrit, & non solum malos, sed etiam bonos inuitat ad malum.* Et addit: *Iracundia, quæ cum causa est, non est iracundia, sed iudicium.* Quare & defectus iræ iudicium rationis consequentis, vitiosus est; est enim defectus motus simplicis in voluntate, quo aliquis, non ex passione, sed, ex iudicio rationis pœnam infligit, ideoq; non tam irasci dicitur, quàm iudicare. Quamuis & hic ipse simplex motus voluntatis *ira* appelleretur. Ex quo necessariò, in homine, sequitur motus appetitus sensitui, qui est cum passione, & cum corporis alteratione, vocaturque & ipse *ira*. Quoniam autem natura ita constituti sumus, vt in nobis appetitus inferior sequatur motum appetitus superioris, nisi aliquid repugnet; idcirco motus iræ in appetitu sensitiuo, non potest penitus deficere, nisi per subtractionem, vel debilitatem motus in voluntate existentis. Hinc fit, vt, sicut defectus voluntarij motus ad puniendum,

Clem. l. 4
Constit.

Apostol.
cap. 20.
Eccli. 30.

S. Chryf.
hom. 11
super
Matth.

dum, iuxta iudicium rationis, est vitiosus, etiam defectus passionis iræ fiat vitiosus. Deficit ergo ira hæc & passionis, & rationis, in parentibus, qui filios peccantes non plectunt; cum iisdem ipsi à summo iudice plectendi. Et, licet *Comica lenitatis hi patres, tragica asperitatis illi* sint, neutrique laudandi, efficit tamen plerumque lenitas, quàm asperitas filios deteriores. Quibus parcere, est eos occidere. Vixissent longè diutiùs filij sacerdotis Heli, si eos parens castigasset: lenitate sua & ipse mortem incurrit, & filijs vitam accidit, clemens homicida.

VI.
MAGI-
STRATVS
NON IRAS-
CENTIS
CVLPA.
Cælius
l, 26. c. 27.

Neque aliorum indulgentiâ corrupti, in eorū laudes eunt, à quibus corrigi eos oportet. Ut enim Diogenes Cynicus, cùm esset conspiciatus indecenter voracem puerum, pedagogo plagam incussit, inferens: *Vt quid ita imbuis?* ita iram quoque Numinis experientur, qui, quando officiū exigit, non irascuntur. Sunt autem in hoc numero, non Pedagoga tantum & Magistri, qui sibi concreditos clientes discipulosque vino madidos, sine indignatione, aspiciunt; & non rarò ipsi, ut profundius immergantur, propinant, urgent, docent, non orare, sed potare, ut discipulos habeant ebrietatis; non, inquam, in